

”NOLOJA, KUN ESITTÄÄ KOVISTA”
KRIITTINEN DISKURSSIANALYYSI RYHMIEN NIMEÄMISESTÄ LUKION
ENSIMMÄISELLÄ LUOKALLA

Suomen kielen
kandidaatintutkielma
Oulun yliopisto
10.1.2020

Laura Vuotikka

SISÄLLYS

1. JOHDANTO	1
1.1. Tutkimuksen aihe	1
1.2. Tutkimuskysymykset ja hypoteesit	1
1.3. Tutkimusaineisto	2
1.4. Aiempi tutkimus	3
2. KESKEISET KÄSITTEET JA TEOREETTINEN VIITEKEHYS	4
2.1. Diskurssin käsite	4
2.2. Ryhmän käsite	4
2.3. Kriittinen diskurssianalyysi	5
2.4. Kyselylomake aineistonkeruumenetelmänä	7
3. AINEISTON SUBSTANTIIVIVALINTOJEN ANALYSOINTIA	9
3.1. Aineistossa usein ilmenevät nimeämiset	9
3.2. Synonyymit	10
3.3. Nimeämisten luokittelua	10
4. DISKURSSIT JA NIIDEN ALALUOKAT	13
4.1. Valtadiskurssi	13
4.1.1. Vaikutusvaltadiskurssi	13
4.1.2. Haukkumisdiskurssi	14
4.2. Tarvitsemisdiskurssi	16
4.2.1. Haitta ja hyöty -diskurssi	17
4.2.2. Huomaamattomuusdiskurssi	18
4.3. Sukupuolidiskurssi	18
5. PÄÄTÄNTÖ	21
LÄHTEET	24
LIITTEET	

1. JOHDANTO

1.1. Tutkimuksen aihe

Kandidaatintutkielmassani tutkin lukiolaisten ryhmien nimeämisten aktivoivia identiteetti- ja koululaisdiskursseja. Olen rajannut tutkimukseni kentän kouluympäristöön ja otukseksi olen valinnut erään oululaisen lukion ensimmäisen vuoden äidinkielen ja kirjallisuuden kurssin. Tarkoitukseni on kartoittaa, millaisia nimeämisiä opiskelijat antavat tai mahdollisesti antaisivat toisille.

Keräämästäni aineistosta analysoin nimeämistä aktivoivia diskursseja eli sitä, miten koululaiset merkityksellistävät ihmisryhmiä ympärillään. Tutkimukseni tulosten on tarkoitus auttaa hahmottamaan paremmin koulumaailmaa opiskelijan näkökulmasta. Tässä tutkimuksessa kouluympäristö on lukio.

1.2. Tutkimuskysymykset ja hypoteesit

Tutkielmassani tarkastelen, millaisia nimeämisiä esiintyy tämän päivän lukiolaisten ympäristössä. Analysoin myös nimeämiseen liittyviä arvomaailmallisia seikkoja. Pääasiallinen tutkimuskohde ovat nimeämisiin liittyvien diskurssien aktivoivat merkitykset. Tutkimuskysymykseni ovat seuraavat:

- Millaisilla nimillä lukion ensimmäisen vuoden opiskelijat kutsuvat toisiaan?
- Minkälaisia diskursseja nimeämistä ja niiden merkityksistä aktivoituu?

Hypoteesini on, että monissa sosiaalisissa ympäristöissä, kuten työpaikoilla ja kouluissa, ihmiset nimeävät toisiaan. Nimeämiseen voi liittyä jokin ulkoinen seikka, kuten ulkonäkö tai vuorovaikutusote. Nimeäminen voi liittyä henkilön kokemuksen määrään tai yleiseen tunnettavuuteen kyseisessä ympäristössä. Nimitykset voivat auttaa muistamaan toisia henkilöitä uusissa ympäristöissä ja hahmottamaan sosiaalista piiriä tietyissä instituutioissa. Uskon nimeämisten olevan myös osa kouluympäristön hierarkiaa. Pysin tarkastelemaan ryhmien ja roolien nimiä ja niille annettuja arvotuksia objektiivisesti.

Toinen hypoteesini liittyy tutkimusotoksen rajaamiseen. Oletan, että lukion ensimmäisen vuoden opiskelijat keksivät, ja myös käyttävät, nimeämisiä toisistaan enemmän kuin vanhemmat opiskelijat. Oletukseni pohjaan käsitykseen siitä, että lukioihin voidaan tulla ympäri kaupunkia eri kaupunginosista, jolloin kouluympäristö muuttuu radikaalisti. Pienissä kaupungeissa, joissa on vain yksi koulu ei tällaista muutosta välttämättä tapahdu. Kuitenkin isompien kaupunkien kohdalla kouluasteen vaihtuminen voi aiheuttaa täydellisen kouluympäristön muutoksen. Tällöin nimien muistamisen pohjaksi voidaan muodostaa nimeämisiä eri ihmisistä: *Nuo ovat niitä ATK-tyyppisiä, jotka ovat aina tietokoneella.* Koska opiskelijat eivät ole vielä välttämättä ehtineet tutustua toisiinsa, on mahdollista, että opiskelijoiden välille syntyy tiiviitä ryhmiä pinnallisten ominaisuuksien, kuten harrastusten, pohjalta. Iän ja tutustumisen myötä opiskelijat voivat hajaantua ja ryhmät hajota, jolloin nimityksiä ei tarvita enää paljon myöskään muistamisen kannalta. Hierarkia koulumaailmassa on alati muuttuva kokonaisuus, joten ajan myötä nimeämisistä aktivoituvat diskurssitkin muuttuvat.

1.3. Tutkimusaineisto

Aineiston tutkielmaani varten olen kerännyt eräältä oululaisen lukion ensimmäisen vuoden äidinkielen ja kirjallisuuden kurssin ryhmältä. Aineistonkeruumenetelmänä käytän kyselylomaketta. Kyselylomake on kaksiosainen ja sisältää sekä tuottokysymyksiä että valmiita vaihtoehtoja. Kerron enemmän kyselylomakkeeni sisällöstä ja tutkimuksen metodisesta taustausta luvussa 2.4.

Tutkimusaineistoni koko on yhteensä 45 kappaletta informanttien täyttämää kyselylomaketta: 22 A-lomaketta ja 23 B-lomaketta (liitteet 1 ja 2). Vastaukset ovat täysin anonyymeja. Vastauslomakkeet olen jälkikäteen merkinnyt koodein, jotta analyysin ja aineiston välisen keskinäisen keskustelun seuraaminen olisi sujuvampaa. Olen numeroinut jokaisen vastauksen sattuman varaisessa järjestyksessä, ja A- ja B-koodi kertovat kummasta vastauslomakkeesta on kyse. Numerot eivät viittaa saman informantin vastauksiin.

Analyysiluvussa 4 lainaan informanttien itse tuottamia perusteluja nimeämisten arvioinneille. Olen myös koonnut listan kaikista nimetyistä nimeämisistä (ks. liite 3), jota käytän

tutkimuksen tukena, tulkitessani nimeämisten mahdollista esiintymisyleisyyttä ja ryhmien olemassaoloa. Mitä enemmän jokin nimeäminen, tai samankaltaiset nimeämiset, aineistossa esiintyvät, sitä todennukaisempaa on, että nimetty ryhmä esiintyy ympäristössä.

Koska kyselylomakkeeni on kaksiosainen, olen myös koonnut erilliset listat nimeämistä, jotka mainittiin jommassakummassa lomakkeista (liitteet 4 ja 5). A-lomake sisältää monipuolisempaa perustelua nimeämistä, ja näitä perusteluita hyödynnän analyysiluvun sitaateissa. Nimeämiset, jotka eivät esiinny perustelujen kera (B-lomake), olen kerännyt omaan listaansa (ks. liite 5).

1.4. Aiempi tutkimus

Kielitieteellistä tutkimusta ryhmistä ja niiden nimeämisestä on tehty jonkin verran. Diskurssintutkimus nimeämisistä keskittyy yleensä ilmiön johtamien nimeämisten kommentointiin ja kommentoinnista aktivoituviin diskursseihin. Ilmiö voi olla esimerkiksi maahanmuutto tai sukupuolten tasa-arvo. Esimerkiksi Lahti (2014) tutki Pro gradu -tutkielmassaan ryhmien nimeämisestä maahanmuuttoaiheisissa verkkokeskusteluissa. Tällöin nimeämisiin liittyy usein jo valmiiksi vahva latautuminen.

Laajemmin ihmisryhmien aktivoimia diskursseja on tutkinut Pälli väitöskirjassaan (2003) *Ihmisryhmä diskurssissa diskursseina*. Tutkimuksen painopisteenä ovat ryhmät kokonaisuudessaan: yhteenkuulumisen tunne, toiseus, ryhmien tuottamat merkitykset ja se, miten ihmisryhmistä puhumisen tavat kiinnittyvät todellisuuteen. Pällin tutkimus on oman tutkimukseni kannalta erityisen hyödyllinen, sillä pohjasin esimerkiksi ryhmän määritelmän (ks. alaluku 2.2.) hänen käsityksilleen.

2. KESKEISET KÄSITTEET JA TEOREETTINEN VIITEKEHYS

2.1. Diskurssin käsite

Diskurssintutkimuksen yleistyessä muilla tieteenaloilla on diskurssin käsitteen määritelmä myös laajentunut ja epämääräistynyt. Kielitieteessä diskurssi on nimenomaan kirjoitettua tekstiä tai puhetta (Luukka 2000: 133–135). Koska tutkielmani teoreettinen viitekehys on kriittinen diskurssianalyysi, hyödynnän myös yhteiskunnallisen diskurssintutkimuksen diskurssin määritelmää. Kriittinen diskurssianalyysi käsittää diskurssin tapana hahmottaa ja representoida maailmaa. Diskurssin käsitteen taustalla on käsitys sen konstruktiivisesta luonteesta. Kielenkäytöllä on siis sosiaalisia vaikutuksia ympäröivään maailmaan. (Pietikäinen 2000: 192–193.) Tutkielmassani tutkin nimeämistä aktivoituvia diskursseja, jotka rakentavat maailmaa kouluympäristössä. Valinnat nimeämisten suhteen luovat opiskelijoiden ympäristöä ja koulussa vallitsevaa hierarkiaa.

Diskurssi on tapa puhua. Diskursseilla sanoitetaan ympäröivää maailmaa ja rakennetaan identiteettejä. Identiteetin voi ymmärtää merkityssystemin osaksi: tietyissä systeemeissä rakentuu tietynlaisia identiteettejä (Jokinen & Juhila 1999: 68). Tutkielmassani tutkin oppilaiden tapoja nimetä ympäristöään ja muita oppilaita. Näissä systeemeissä rakentuu tilapäisiä identiteettejä. Tutkin aineistoni valossa nimeämistä aktivoituvia identiteettidiskursseja. Nimeämisiin liittyy selkeitä arvolataumia positiivisista negatiivisiin. Nämä nimeämiset rakentavat opiskelijoiden kehittyviä identiteettejä – sitä, miten ja missä he näkevät sekä itsensä että ympäristönsä hierarkiassa. Tutkielmassani keskityn lähinnä siihen, miten opiskelija näkee ympäristönsä. Toisaalta nämä ovat kiinteästi yhteydessä toisiinsa.

2.2. Ryhmän käsite

Olen käyttänyt ryhmän määrittelyssä apuna sosiologian ja sosiaalipsykologian käsitystä ryhmästä. Koska tutkielmani tarkastelee ryhmiä lingvistiseltä kannalta, tukeudun sosiologian oppialaan vain hienoisesti. Pälli väitöskirjassaan (2003: 13) toteaa, ettei sosiaalipsykologia ole vielä pystynyt esittämään yhtenäistä ja pitävää kriteeriä ryhmälle. Ryhmä voidaan siis käsittää monin eri tavoin: yhtenäisinä joukkoina, jotka kokevat kuuluvansa yhteen tai samoja piirteitä ja ominaisuuksia jakavat erillisinä merkitysjoukkoina.

Tutkielmassani keskityn näistä jälkimmäiseen, vaikka aineistossani esiintyy ryhmiä, jotka voidaan käsittää myös yhtenäisenä, niin sanottuna *me*-ryhmänä.

Pälli selventää, että diskursiivinen ryhmä on puhemaailman asia. Ryhmä on siis diskursiivisesta perspektiivistä kielellinen teko ja kielellistä toimintaa. Tällöin diskurssin kannalta ryhmä on tulkinnanvarainen. Kun ryhmiä nimetään eli kategorisoidaan, annetaan ryhmille ominaisuuksia ja työskennellään kielenkäytön resursseilla. Niin sanotut ryhmän rajat määritellään kielen avulla. Kategorisoinnin avulla tuotetaan sosiaalisen maailman erotteluja. (Pälli 2003: 35–43.)

2.3. Kriittinen diskurssianalyysi

Diskurssianalyysissä ei tarkastella kielenkäyttäjiä niin sanottuina informanteina, joiden ajateltaisiin yksinkertaisesti paljastavan tutkijoille tai toisille kielenkäyttäjille, millaisia esimerkiksi heidän asenteensa, elämäntilanteensa ja edustamansa kulttuuri on. Diskurssianalyysissä kiinnostus on kohdistunut sen pohtimiseen, miten toimijat tekevät ymmärrettäväksi asioita kielenkäytöllään. Eero Suonisen (1999: 101–125) mukaan lähtökohtolehtuksena on, että samaa ilmiötä, tekoa tai asiaintilaa, voidaan tehdä ymmärrettäväksi monin eri keinoin. Tämä merkitsee sitä, että yhden yksiselitteisen totuuden olettamusta pidetään puutteellisena. Tutkielmassani tarkastelen sekä yhden vastaajan näkemystä nimeämästään ryhmästä, mutta myös sitä, miten se sijoittuu monien vastausten joukkoon.

Kriittinen diskurssianalyysi on yksi viimeaikaisimmista diskurssintutkimuksen versioista, ja siinä yhdistyvät sekä kielitieteellisen että yhteiskunnallisen diskurssintutkimuksen piirteet. Kriittisessä diskurssianalyysissä tarkastelun kohteina ovat kielenkäyttö kontekstissaan sekä kielen ja sosiaalisten rakenteiden suhde nimenomaan kriittisestä näkökulmasta. Kun diskursseja tarkastellaan sosiaalisten rakenteiden ja käytänteiden näkökulmasta, tavoitteena on tuoda mukaan yhteiskunnallisesti relevantteja ajatuksia ja aiheita tukemaan yhteiskunnassa tapahtuvia muutoksia. (Pietikäinen 2000: 191–193.)

Pietikäinen toteaa, että yksi diskurssianalyysin peruslähtökohdista on ajatus kielenkäytöstä osana sosiaalisia käytänteitä. Toisaalta kielenkäyttömme on osaltaan ympäröivän yhteiskunnan ja kulttuurin rajoittamaa, toisaalta sillä on samanaikaisesti vaikutuksia

ympäröivään maailmaan. Taustalla on näkemys kielenkäytön ja kielen käyttäjien dialektisestä suhteesta; kielenkäyttö on sosiaalisesti konstruktivistista eli se muokkaa tiedon järjestelmiä, yhteisöllisiä identiteettejä ja sosiaalisia suhteita. Kriittinen diskurssianalyysi tulkitsee juuri näitä kielenkäytön ja yhteiskunnan dialektisia suhteita. (Pietikäinen 2000: 191–193.) Ryhmien nimeämiset kouluympäristössä rakentavat sosiaalisia suhteita toisiin opiskelijoihin. Esimerkiksi negatiivisesti latautunut nimeäminen voi eristää tiettyjä ryhmiä ympäristöstä. Tarkastelen analyysiluvussa nimeämisiä, jotka asettavat toiset opiskelijat tiettyyn paikkaan ympäristöä. Paikka voi olla nimenantajaa korkeammalla tai matalammalla, mutta myös tasa-arvossa.

Nojaan tässä tutkielmassa Norman Fairclough'n näkemyksiin diskursseista ja kriittisestä diskurssianalyysistä. Fairclough ymmärtää kielenkäytön vallankäytön ja sosiaalisten rakenteiden työvälineenä. Kielenkäytön ajatellaan konstruoivan kolmea laajaa sosiaalisen elämän aluetta: 1) tiedon ja uskomusten, 2) ryhmien välisten suhteiden ja 3) sosiaalisten identiteettien tuottamiseen ja muokkaamiseen (Fairclough 1996: 22–23). Itse keskityn tutkielmassani erityisesti kielen käyttöön ryhmien välisten suhteiden ja sosiaalisten identiteettien tuottamisessa ja muokkaamisessa.

Fairclough (1989: 26, 109) jakaa kriittisen diskurssianalyysin kolmeen tasoon: tekstin kuvailu, tulkinta tekstin ja vuorovaikutuksen suhteesta ja selitys tekstin ja sosiaalisen kontekstin suhteen välillä. Saviniemi (2015: 235) toteaa, että tulkinta ja selittäminen ovat laadukkaan diskurssianalyysin syventävät elementit. Tutkimuksessani tulkitsen opiskelijoiden vastauksia hyödyntäen perusteluita ja arviointeja. Selitän nämä tulkinnat perusteissa ilmenevien sanavalintojen ja nimen kirjoitusasun kautta.

Saviniemen mukaan kriittisessä diskurssianalyysissä tarkastellaan kirjoittajan arvoja ja mielipiteitä, joista tekstit kertovat hänen tekemiensä kielellisten valintojensa kautta. Puhujan tai kirjoittajan omaksumista asenteista kertovat hänen käyttämänsä voimakkaat tai neutraalit sanavalinnat. Luokittelun ja maailman jäsenyyksen työkaluna toimii kieli, johon liittyvät adjektiivit, verbit ja substantiivit (Saviniemi 2015: 89). Itse poimin tutkimusaineistosta oppilaiden nimeämien ryhmien nimiä sekä perusteluissa ilmeneviä adjektiivivi-, substantiivi- ja verbivalintoja. Hyödynnän diskurssien tarkastelussa tukena myös oppilaiden arviointeja nimeämisistä kartoittaakseni aktivoituvien diskurssien luonnetta.

2.4. Kyselylomake aineistonkeruumenetelmänä

Lomaketutkimukselle olennaista on se, että tutkija määrittelee niin sanotun perusjoukon, johon tutkimuksen tulosten tulee päteä. Tästä perusjoukosta otetaan otos, joka edustaa perusjoukkoa. (Alasuutari 1999: 37). Tutkimuksessani olen määritellyt lukiolaiset perusjoukoksi ja otokseksi valikoitui erään oululaisen lukion ensimmäisen vuoden äidinkielen ja kirjallisuuden kurssi. Kyselylomake on hyödyllinen myös sen toistettavuuden puolesta. Kysymykset ovat standardoituja ja ovat siis kaikille samanlaisia. Kyselylomakkeen avulla voidaan helposti saada tietoa yksilön mielipiteistä, asenteista, ominaisuuksista tai käyttäytymisestä (Vilka 2007: 28).

Lomakkeen testaus on tärkeä osa tiedonkeruun onnistumisen kannalta. Testausta varten voi kyselytutkimuksen suorittaa tutkimusotosta vastaavalla pilottiryhmällä, mutta testaus onnistuu myös muutamalla ihmisellä. Oman tutkielmani kannalta tärkeintä oli kysymysten ymmärrettävyys, joten teetin tutkimuksen ystävilläni ennen varsinaista haastattelua. Testaajat olivat suurin piirtein samaa ikäluokkaa perusjoukon kanssa. Kyselytutkimuksessa aineisto rakennetaan vastauslomakkeiden pohjalta. Paperilomakkeen pohjalta luodaan vastaavan kaltainen havaintotiedosto, annetaan osioita vastaaville muuttujille sopivat nimet ja tallennetaan tiedot. Vehkalahti kuitenkin kritisoi paperilomakkeita tallennuksen aikaa vievyyttä ja virhealttiutta. (Vehkalahti 2008: 48–49.)

Valitsin aineistonkeruumenetelmäksi kyselylomakkeen, koska pidin sitä kaikista loogisimpana ja yksinkertaisimpana vaihtoehtona. Pidin tutkimukseni aiheen informanteilta salassa haastattelutilanteen ajan, jottei tutkimusta pystyisi manipuloimaan. Ensimmäisessä osassa (ks. liite 1) informantti kuvittelee mielessään luokan ja nimeää vähintään kuusi erilaista ryhmää tai roolia, joita luokasta löytyy. Informantti myös arvioi antamansa nimen ja perustelee, miksi arvioi nimessä olevan tietynlaisia lataumia. Arviointiasteikona toimii positiivinen, neutraali ja negatiivinen luokitus. Tehtävän avulla selviää, millaisia mielikuvia oppilailla on jo valmiiksi mielessään. Tehtävässä on otettu huomioon, että kyseinen tutkimusotos on yksi luokka tietystä lukiosta, joten on mahdollisuus, ettei todellisia nimettyjä ryhmiä ole tarpeeksi tai ollenkaan. Tämän vuoksi tehtävässä on annettu mahdollisuus kuvitella hypoteettinen luokka.

Toinen osa (ks. liite 2) annettiin opiskelijalle vasta, kun ensimmäinen on palautettu, koska toisessa tehtävässä olen itse antanut valmiiksi piirteitä, joita informantti yhdistelee ja nimeää. Näin varmistetaan, ettei opiskelija muuta vastauksiaan edellisessä tehtävässä. Tehtävän tarkoituksena on, että informantti yhdistelee omasta mielestään jollekin ryhmälle yhteisiä piirteitä. Sitten informantti nimeää ryhmän ja lopuksi arvioi samalla tavalla asteikolla kuin edellisessä tehtävässä. Tässä tehtävässä on enemmän kyse siitä, millaisia oletuksia opiskelijalla on tietynlaisista ihmisistä. Piirteitä yhdistelemällä saadaan konkreettisia esimerkkejä siitä, millaisia jonkin tietyn ryhmän edustajat ovat. Tässäkään tehtävässä ei ole oikeita tai vääriä vastauksia, jotta pääsen tutkimuksessani tulkitsemaan informanttien vastauksia – mielikuvia ihmisistä.

Lomakkeiden kysymykset olen laatinut ajatellen informanttien ikää ja elämänvaihetta. Kyselylomake B:n vaihtoehtopiirteet olen keksinyt hyödyntäen omia kokemuksiani lukio- ja yläasteajoilta sekä sosiaalisesta mediasta. Ehdotettujen piirteiden tulee olla sellaisia, ettei niissä näy läpi tutkijan oma mielipide. Piirteet eivät myöskään saa olla liian rajavia tai yksityiskohtaisia, jotta informantti voi hyödyntää samaa piirrettä useammassa vastauksessa.

Tutkielmani on kriittinen analyysi aktivoituvista diskursseista, mutta aineistonkeruume-todina toimii rakenteeltaan yksinkertainen kyselylomake. Näin ollen olen pohtinut kysymykset tarkkaan, jotta ne vastaisivat tutkimuskysymyksiini. Ensimmäinen osa lomaketta vastaa kysymykseen ”Millaisilla nimillä lukion ensimmäisen vuoden oppilaat kutsuvat toisiaan?” Myös toinen osa lomaketta vastaa tähän kysymykseen, mutta painoarvo on enemmän toisessa kysymyksessä: Millaisia diskursseja nimeämiseen liittyy?

Aineistosta selviää, millaisia nimeämisiä kouluympäristössä mahdollisesti ilmenee sekä millaisia piirteitä ja mielikuvia nimetystä ryhmästä on. Aineiston pohjalta analysoin, millaisia identiteetti- ja kouludiskursseja nimeäminen aktivoivat. Tarkastelen myös nimeämisen laatuista: ovatko käytännössä samaa ryhmää ihmisryhmää koskevat nimeämiset eriarvoisia keskenään? Aineistoa tutkiessa pohdin myös, ovatko jotkin nimeämiset pysyvämpiä eli vakiintuneempia kuin toiset nimeämiset (ks. alaluku 3.1.).

3. AINEISTON SUBSTANTIIVIVALINTOJEN ANALYSOINTIA

3.1. Aineistossa usein ilmenevät nimeämiset

Jotkin nimeämiset nousivat esiin useammin kuin toiset (ks. liite 3.). Voidaan siis tulkita, että jotkin nimeämiset ovat perustavanlaatuisempia kuin toiset. Esimerkiksi *suositut*, *hiket*, *nörtit* ja *urheilijat* mainittiin monta kertaa. Tästä voi mielestäni päätellä, että jotkin nimeämiset ovat yleisempiä ja jopa pitkäkestoisempia kuin toiset. Jotkin vain kerran tai kaksi kertaa mainituista nimeämisistä voivat olla tyypillisempiä vain tietyissä ympäristöissä tai tietynä aikana.

TAULUKKO 1. Perinteiset, usein mainitut nimeämiset.

ryhmä	lukumäärä
<i>urheilijat</i>	38
<i>hiket</i>	32
<i>nörtit</i>	23
<i>hiljaiset</i>	19
<i>pellet</i>	14
<i>takapenkin tyypit</i>	12
<i>suositut</i>	10

Tein myös jaottelun perinteisiin ja trendisyntyisiin nimeämisiin. Perinteisiksi luokittelin ne nimeämiset, jotka mainittiin aineistossa useammin kuin kymmenen kertaa (ks. taulukko 1.). Jotkin nimeämisistä olivat selvästi sidonnaisia aikaan, esimerkiksi sosiaalisen median kautta. Trendisyntyisiksi nimeämisiksi jaottelin esimerkiksi seuraavat: *white girl*, *basic bitch*, *meemeilijä* ja *weeaboo* 'japaniharrastaja'. Edellä mainituissa nimeämisissä näkyy selvästi englannin kielen vaikutus ja ulkoapäin, esimerkiksi sosiaalisesta mediasta, tulevat trendit. Uskoakseni nämä nimeämiset voivat olla hyvin lyhytkestoisia, koska trendit vaihtuvat nopeasti. Tutkimusmateriaalin ulkopuolelta nostaisin esimerkiksi uudet nimeämiset *vsco girl* ja *e-girl*. Nämä nimeämiset ovat kehittyneet pääosin, jolleivat pelkästään, sosiaalisen median synnyttämistä trendeistä ja kuvaavat tietyn tyyllisiä tyttöjä internetissä. Näitä ei tutkimusaineistossa mainittu, ja syynä voi olla niiden uutuus.

3.2. Synonyymit

Opiskelijat käyttivät vastauksissaan monia erilaisia nimeämisiä samoista ryhmistä. Nämä nimeämiset olivat kuitenkin hyvin lähellä toisiaan, kuten *normaali tyyppi* ja *normaali*. Olen ottanut vapauden yhdistellä näitä samoiksi nimiksi, koska kyseessä on pikemmin synonyyminen ilmaisu kuin merkitysero. Olen siis analyysiluvussa yhdistänyt esimerkiksi *normaalin tyyppin* ja *normaalin* pelkkään *normaaliin*. Merkitysero on kuitenkin mielestäni esimerkiksi *urheilijalla* ’urheilu harrastuksena’ ja *urheiluhullulla* ’urheilu pakko-mielteenä’. Tutkimusaineistossa ilmeni myös monikko- ja yksikkömuotojen sekoittamista. Lasken siis analyysissäni *suositun* ja *suositut* samaa tarkoittavaksi nimeämiseksi. Tämä helpottaa vastausten analysointia.

Saman merkityksen eri kirjoitusasuisia nimeämisiä en ole juurikaan erotellut toisistaan. *Hiljaisella* ja *hissukalla* on sinänsä samankaltainen merkitys, mutta kirjoitusasu aktivoi erilaisia diskursseja ja mielikuvia henkilöstä. Koska en ole rajannut tutkimustani koskemaan pelkästään, esimerkiksi adjektiivi- tai substantiivivalintoja, en ole halunnut liikaa yhdistellä nimeämisiä. Liika yhdistely voi myös aiheuttaa liiallista yleistämistä.

3.3. Nimeämisten luokittelua

Koska aineistossa ilmenee monia eri nimeämisiä, jotka osoittavat samaa tai tarpeeksi samoja piirteitä jakavia oppilasryhmää, olen jakanut nimeämisiä yhdistävien yläkategorioiden alle. Yläkategorioita ovat: *normaalit*, *ulkopuoliset*, *harrastajat*, *koulussa hyvin pärjäävät*, *yleisesti pidetyt* ja *työrauhaa häiritsevät*. Näiden yläkategorioiden alle jää myös nimeämisiä, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, etteivät selvästi sovi minkään edellä mainitun yläkategorian alle. Tämän yläkategorian nimeän *muut*. Alla olevaan taulukkoon olen kerännyt yläkategorioiden kattamia nimeämisiä.

TAULUKKO 2. Nimeämisten luokittelu yläkategorioiden alle.

yläkatgoria	nimeämiset
normaalit	<i>tavalliset oppilaat, perusoppilaat, tyypit, normaalit, normit, perustyytit</i>
ulkopuoliset	<i>ujot, louner, hiljaiset tyypit, hissukat, hiljaiset, ulkopuoliset, eristäytyneet, kotona istujat, erilaiset</i>
harrastajat	<i>urheilija, urheiluhullu, datailija, mopo- ja pelijonne, anime-tyypit, animehullut, weeb, weeb, mopoilija, mopopojat, taiteilijat, taiteilijatyypit, lukutoukat, lätkäpoju, gamer</i>
työrauhaa häiritsevät	<i>luokan pellet, pelleilijät, rappiot, äänekkäät, huligaanit, kapinalliset, pahikset, takapenkki, takapenkin pojat, kiusaajat</i>
yleisesti pidetyt	<i>mukavat, hauskat, kiltit pojat, kiltit, kaikkien kaverit, suositut, sosiaaliset, tsempparit, kannustajat, tsemppaajat</i>
kouluorientoituneet	<i>hiket, nörtit, älypää, lukutoukat, koulusta motivoituneet, kouluintoilijat</i>

Hyödynnän yläkategorioita aktivoituvien diskurssien tarkastelussa ja selittämisessä. Olen myös tarkastellut nimeämisten ulkoasua, luokitellut niitä ja jaotellut, mitkä diskurssit aktivoituvat itse nimeämisessä. Lisää eristämistäni diskursseista luvussa 4.

Normaalien yläkategoriaan olen luokitellut nimeämiset, joiden tarkoitus on edustaa ympäristön yleiskuvaa. Nimeämisen ulkoasussa esiintyvät adjektiivit *normaali*, *perus* ja *tavallinen* ja edussanana tyyliltään neutraalit ihmistä kuvaavat substantiivit. Normaalit eivät juurikaan erotu joukosta, mutta ovat silti nimetty ryhmä, joka aktivoi diskursseja, joita käsittelen enemmän alaluvussa 4.2.2.

Ulkopuolisuus on osa kouluympäristön hierarkiaa. *Ulkopuoliset* ovat lähellä *normaalien* yläkategoriaa, mutta nimeämiset ovat latautuneempia. Hiljaisuus ja pidättyväisyys aiheuttavat negatiivisia mielikuvia; ulkopuolisuus koetaan joukosta eristämisenä jonkin erityisen syyn vuoksi.

Harrastajat ovat monipuolinen kategoria, jossa painopiste on tekemisessä. Harrastukset näkyvät ryhmän käytöksessä, mielenkiinnonkohteissa ja puheenaiheissa. Harrastuneisuus tulee ilmi nimeämisen ulkoasussa. Harrastukseen liittyvään sanaan on liitetty tekijänjohdin *-ja*, kuten *datailija* 'tietokoneharrastaja'. Riippuen nimeäjän omista kiinnostuksen

kohteista nimeäminen voi aiheuttaa sekä positiivisia että negatiivisia latautumia. Esimerkiksi *mopojonne* ja *mopopoika* ovat eri tavalla latautuneita nimeämisiä, koska näkökulma mopoihin on erilainen. **Kouluorientoituneet** ovat koulussa hyvin pärjääviksi koettuja ryhmiä. Tällöin myös painopiste on toiminnassa. Koulumenestys on kuitenkin arvomaailmallinen kysymys, joten nimeäminen voi tuottaa sekä positiivisia että negatiivisia nimeämisiä.

Työrauhaa häiritsevät yläkategoriaan kuuluvat nimeämiset, jotka kuvaavat opiskelijan käytöstä luokassa. Käytös häiritsee luokan tekemistä, esimerkiksi meluamisella, kiusaamisella tai koulunkäynnin laiminlyömisellä. Koulunkäynnin laiminlyöminen esimerkiksi ryhmittöihin osallistumattomuudella häiritsee luokan yleistä työskentelyä.

Positiivisilla adjektiiveilla, kuten *mukava*, *hauska* ja *kiltti*, nimetyt ryhmät olen luokitellut **yleisesti pidettyihin**. Nämä ryhmät muodostuvat opiskelijoista, joiden koettiin tuovan luokkaan positiivista ilmapiiriä. Positiivisen ilmapiirin tarvetta tarkastelen enemmän alaluvussa 4.2.1.

Muut-yläkategoriaan olen jättänyt ne nimeämiset, jotka eivät selkeästi kuulu ulkoasultaan tai merkitykseltään mihinkään yllä oleviin yläkategorioihin. Nämä nimeämiset ovat mainittu aineistossa yleensä vain kerran. Niiden voi siis olettaa olevan informantin itse keksimiä tai kohdistuvan liikaa yksittäisen ihmisen tapoihin, jotka eivät välttämättä ole tarpeeksi koheesiossa muodostaakseen ryhmän. Olen kuitenkin ottanut huomioon kaikki aineistossa esiintyneet nimeämiset (ks. liite 3).

4. DISKURSSIT JA NIIDEN ALALUOKAT

4.1. Valtadiskurssi

Valtadiskurssi merkityksellistää opiskelijoiden välisiä valtasuhteita ja vuorovaikutusta toistensa kanssa. Karismaattista auktoriteettia voidaan pitää kouluympäristössä valtana, sillä perusteltua auktoriteettia ei ole opiskelijoiden välillä. Karismaattinen auktoriteetti eli valta nojautuu henkilökohtaisiin ominaisuuksiin ja kykyihin (Jokinen & Saaristo 2013: 187).

Valtadiskurssi aktivoituu sekä nimeämisessä että oppilaiden kyselylomake A:n perusteissa nimen arvioinnissa. Valtaa aktivoivat verbit liittyivät aineistossa yleisimmin halveksuntaan tai kunnioittamiseen. Valtadiskurssia aktivoivat nimeämisten yläkategoriat ovat useimmiten **yleisesti pidetyt** ja **ulkopuoliset**.

- (1) [Suosittuja] *osa katsoo ylöspäin, osa halveksuu* (6A)
- (2) [Tyylikkää] *paljon ihailijoita ja laaja porukka* (18A)

Valtadiskurssia aktivoivat nimeämiset merkitsevät opiskelijan paikan koulun hierarkiassa tai järjestyksessä. Nimeämiset, kuten *suositut* ja *ulkopuoliset* ovat ikään kuin vastakkaiset nimeämiset ja kertovat selvästi oppilaan paikasta kouluympäristön vuorovaikutuksessa. Olen lihavoanut valtadiskurssia aktivoivat sanavalinnat esimerkeistä (1) ja (2).

Valtadiskurssi on moniulotteinen merkitysten luoja. Nimeämisestä voi selvittää nimeäjän oma sijoittuminen koulun hierarkiaan, mutta ei aina. Sijoittumista voi tulkita sanavalintojen latautuneisuudesta. Kouluympäristön hierarkiassa opiskelijoille voidaan joko antaa valtaa eli suosiota tai valtaa voidaan käyttää heitä vastaan. Tästä syystä olen jakanut valtadiskurssin kahteen eri aladiskurssiin: vaikutusvaltadiskurssiin ja haukkumisdiskurssiin.

4.1.1. Vaikutusvaltadiskurssi

Vaikutusvaltadiskurssia analysoidessani keskityin erityisesti *suosituiksi* nimettyyn ryhmään ja sille annettuihin arvioihin ja perusteluihin. *Suosittu* sai suhteessa määrään

enemmän positiivisia arvioita kuin negatiivisia tai neutraaleja (ks. liitteet 4 ja 5). Kuten aineistoesimerkistä (3) voi huomata, suosittua voidaan sekä ihailta että halveksua. Perusteluissa toistuva verbivalinta oli *ihailta* (4). *Suosittuja* ihailtaan tai ainakin pidetään yleisesti opiskelijoiden keskuudessa ihailtuina. Ihailun kohteena oleminen antaa opiskelijalle vaikutusvaltaa ja luottamusta kouluympäristössä.

- (3) [Suositut] jakaa mielipiteitä, osa positiivisia, osa negatiivisia (3A)
 (4) [Suosittuja] *ihailtaan* (21A)

Yllättäen myös valmiiksi annettujen piirteiden valikoinnissa esiintyi erilaisia mielikuvia *suosituista* opiskelijoista. *Suosituksen* ominaisuuksiksi valikoitui kapinallisia ja auktoriteettia vastustavia piirteitä, kuten alaikäisenä tupakointi, kiroilu ja koulun laiminlyönti (ks. esimerkiksi vastauslomake 1B). Tämän ja nimeämisen positiivisen arvioinnin valossa ihailu kohdistuu tietynlaiseen itsenäisyyteen ja sääntöjen rikkomiseen. Myös pelko tai toisten alistaminen saattavat nostaa suosituksen korkeampaan asemaan hierarkiassa, kuten aineistoesimerkissä (5).

- (5) [Suositut] *yleensä ovat ilkeitä* (4A)
 (6) [Hiket] *ovat hyviä koulussa ja se on hyvä asia, että menestyy* (11A)

Toisaalta *suositun* ominaisuuksiksi nimettiin joissain vastauksissa tuntiaktiivisuus ja siisti käsiala. Koulumenestyksen ihailuun liittyen nousi myös toinen nimeäminen, *hikke*, korkealle maininnoissa (esimerkki (6)). Ihailu koulumenestystä kohtaan yhdistetään menestymiseen ja älykkyyteen, jotka aineistossa arvioitiin positiivisiksi ominaisuuksiksi.

4.1.2. Haukkumisdiskurssi

Haukkumisdiskurssia aktivoivat nimeämiset, jotka ovat tarkoitettu negatiiviseen kuvailuun ja pilkkaamiseen. Nimi itsessään ei välttämättä ole haukkumasana tai pilkkaamiseen tarkoitettu. Perusteluista kuitenkin kävi ilmi, että ryhmiin liittyy vahvoja negatiivisia stereotyyppioita. Tällaisia negatiivisia stereotyyppioita ovat, esimerkiksi *hikkejen* ja *nörttien* kohdalla (esimerkit (7) ja (8)).

- (7) [Nörtit] *rasittavia* ku puhuu koneista (7A)
 (8) *Hiket* ovat *rasittavia pätiöitä* (7A)
 (9) *Ei ole kiva nimitys koska kukaan ei halua tulla sanotuksi nörtiksi* (3A)

Haukkumiskurssia aktivoivat myös ryhmien nimeämiset, joihin ei haluta identifioidua, kuten esimerkissä (9). Tällaisia nimeämiä ovat muun muassa *hiket*, *weeaboot* 'Japani-harrastaja' ja *jonnet*. Diskurssia aktivoivat adjektiivit ovat *nolo*, *rasittava*, *ylimielinen*, *ärsyttävä* ja *lapsellinen*. Aineistoesimerkissä (10) olen yhdistänyt *weeaboon animetyypin* synonyymiseksi nimeämiseksi.

- (10) [Animetyypit] *noloja, lapsellisia, uskaltaa olla oma itsensä* (9A)

Weeaboo, tai sen lyhenne *weeb*, ovat melko uusia ryhmien nimeämiä, joten tarkkaa ja korrektia määritelmää ja tietoa nimeämisen takaa löytyi hyvin vähän. Internetin sanakirjoissa, kuten Urban Dictionaryssa (UD s.v. *weeaboo*), *weeaboo* määritellään epäterveen pakkomielleiseksi Japanin kulttuurin harrastajaksi. Asiallisen ja neutraalin määritelmän puuttuminen kertoo tiettyyn ryhmään kohdistuvasta haukkumiskurssista. *Weeaboo* itsessään on siis haukkumanimitys. Aineistosta kuitenkin selvisi, että nimeäminen on neutraalistunut ainakin informanttien keskuudessa. Piirteet, joita valikoitiin *weeaboolle*, olivat shokkivärjättyt hiukset, kiinnostus aasialaiseen kulttuuriin, piirustustaito ja ”ei kulje trendien perässä” (esimerkiksi vastaukset 19B ja 14B). Vaikka *weeaboota* pidettiin outona ja nolona, se esitettiin pikemmin virallisena ryhmän nimenä Japanin kulttuurin harrastajille kuin pilkkaamistarkoituksellisena. Stigma on kuitenkin vielä havaittavissa *weeaboon* tai *weebin* käytössä.

- (11) [Hiket] *lukee koko ajan, aina pätemässä ja flexaamassa numeroilla* (12A)
 (12) [Flexaaja] *aina flexaa isin rahoilla* – – (1A)
 (13) [Hiket] *alkaa aina pätemään* (1A)
 (14) [Pätiö] *jos sanoo joka asiaan niin alkaa vähän ärsyttämään* (10A)

Flexaaminen 'ylpeily, kehuskelu' nostettiin monesti esiin vastauksissa. Flexaus koettiin ärsyttävänä toimintana, jonka vuoksi nimetty ryhmä saa negatiivisen stereotypian. Huomattavaa kehuskelua koettiin ilmenevän, esimerkiksi rahan (ks. esimerkki (12)), koulumenestyksen, tietotaidon (esimerkki (13)) ja auktoriteettien vastustamisen yhteydessä. Ylitse menevää koulumenestyksen vertailua pidettiin ärsyttävänä, kuten esimerkki (11) osoittaa. Päteminen oli toinen toiminta, joka aiheutti haukkumiskurssia. Pätiö

nimettiin yhdeksi ryhmäksi, joka pätee omilla tietotaidoillaan ja osaamisillaan toisten kustannuksella (esimerkit (8) ja (14)).

4.2. Tarvitsemisdiskurssi

Yleisesti aineistossa tarvitsemisdiskurssia käytettiin opiskelijasta, josta ei tule erityisesti muuta sanottavaa mieleen tai jota ei koeta olennaisena osana hierarkiaa ja kouluympäristöä. Toisaalta tarvitsemisdiskurssi aktivoituu myös niiden opiskelijoiden kohdalla, joilla koetaan olevan jonkin tehtävä, rooli, luokan tai kouluympäristön ilmapiirin suhteen (esimerkki (15)).

(15) [Johtaja] **ohjaa** ryhmää (2A)

Tarvitsemisdiskurssi aktivoituu verbivalinnoissa, esimerkiksi *tarvita*, *tuoda*, *aiheuttaa*, *luoda* ja *haitata*. Abstraktit substantiivivalinnat, kuten *hyöty*, *haitta* ja *huomio* esiintyivät monissa perusteluissa ja aktivoivat tarvitsemisdiskursseja. Aineistossa näitä tarvitsemisdiskursseja aktivoivia perusteluja ilmeni monien erikaltaisten nimeämisten kohdalla (ks. aineistoesimerkit (16), (17) ja (18)).

(16) [Nörtit] *ei ne mua **haittaa** eikä **hyödytä*** (19A)

(17) [Hiket] *luokkaan **tarvitaan** tyyppejä, jotka osaa kaiken* (20A)

(18) [Älypää] *tuot **tietoa** ryhmään* (2A)

(19) [Hiljaiset] *antaa **työrauhan*** (10A)

Opiskelijoita, joilla ei koeta olevan erityistä funktiota kouluympäristössä, toisin sanoen *ei mitään hyötyä eikä haittaa*, nimetään aineistossa useasti edussanoilla *tyyppi*, *oppilas* tai *ihminen*. Näiden on tarkoitus olla neutraaleja ilmaisuja. Perusteluista ilmenee, että opiskelijat kokevat esimerkiksi työrauhan säilymisen ja tunnin aktiivisen keskustelun ylläpitämisen olevan tärkeä indikaattori tarpeellisuudesta (esimerkki (19)). Opiskelijat, joista ei niin sanotusti ole hyötyä eikä haittaa, eivät kuitenkaan suinkaan ole tarpeettomia vaan enemmänkin huomaamaton osa massaa. Koska tarvitsemisdiskurssi aktivoitui monissa erilaisissa merkityksissä, olen jakanut sen kahteen alakategoriaan: haitta ja hyöty -diskurssiin sekä sen vastakohtaan huomaamattomuusdiskurssiin.

4.2.1. Haitta ja hyöty -diskurssi

Työrauhaa häiritseviä ja haittaavia oppilaita nimettiin aineistossa *äänekkäiksi, rappioiksi, kapinallisiksi, huligaaneiksi, pelleilijöiksi, takapenkiksi ja pahiksiksi*. Nämä kaikki nimeämiset aktivoivat merkityksiä äänekkäistä, auktoriteettia vastustavista oppilaista (ks. esimerkki (20)). Opiskelijat valitsivat valmiiksi annetuista piirteistä muun muassa äänekyyden, kiroilun ja läksyjen tekemättä jättämisen kuvaamaan suurinta osaa edellä mainituista nimeämistä. Nimeämisten välillä on eroavaisuuksia, ja oppilaat ovat arvioineet nimeämisiä eri tavoilla. Jotkin piirteet jakavat nimeämiset koettiin enemmän negatiiviseksi kuin toiset, ja toisiin nimeämisiin liittyi lisäksi positiivisia arvioita.

(20) [Huligaanit] *kusipäitä ja liian äänekkäitä* (5A)

Toisaalta joidenkin nimettyjen ryhmien kohdalla koettiin olevan positiivinen ja hyödyllinen vaikutus kouluympäristössä. Yleisesti pidettyjä oppilaita olivat *mukavat, hauskat, sosiaaliset, kiltit pojat, kiltit, tsempparit ja kaikkien kaverit*. Nämä nimeämiset aktivoivat merkityksiä hyödyllisyydestä, positiivisen ilmapiirin luomisesta ja yhteishengestä, jotka kaikki koetaan tarpeellisiksi (ks. esimerkit (21) ja (22)).

- (21) [Tsempparit] *luo positiivista ilmapiiriä ja esim liikunnassa kannustaa muita* (8A)
 (22) [Kaikkien kaverit] *ei kiusaa ketään jne mukava ilmapiiri* (10A)
 (23) [Luokan pelleilijät] *tarvitaan huumoria (hyvissä määrin)* (20A)
 (24) [Pelleilijät] *häiritsee* (19A)
 (25) [Hauskuuttaja] *Voi piristää, mutta myös häiritä* (2A)
 (26) [Pelle] *hauska ja saa tunnit hauskoiksi* (21A)

Oli mielenkiintoista huomata, miten *pelleiksi* ja *pelleilijöiksi* nimetyt ryhmät arvioitiin ja perusteltiin sekä negatiiviseksi että positiiviseksi (ks. aineistoesimerkit (23) ja (24)). Huumoria ja sopivissa määrin auktoriteettien vastustamista pidettiin pikemminkin kouluympäristöä piristävänä tekijänä kuin häiritsevänä. Ryhmä on kuitenkin vastausten perusteella hyödyn ja haitan välillä häilyvä (esimerkit (25) ja (26)).

4.2.2. Huomaamattomuusdiskurssi

Huomaamattomuusdiskurssi aktivoituu erityisesti yläryhmissä, jotka olen nimennyt **ulkopuolisiksi** ja **normaaleiksi**. Huomaamattomuusdiskurssissa mielenkiintoista on se, että vaikka opiskelijoita kuvailtiin *hiljaisiksi*, *normaaleiksi* ja *huomaamattomiksi*, kyseessä on kuitenkin laajasti tunnistettu ryhmä. Opiskelijoiden ei koeta tuovan mitään erityistä lisää kouluympäristöön, vaan ryhmä on pikemminkin yleiskuvan täytettä (ks. aineistoesimerkki (27)).

(27) [Normaalit] yksittäisiä ryhmiä, **täyttää koulun yleiskuvaa** (18A)

(28) [Perus oppilaat] **ei aiheuta haittaa** (14A)

Huomaamattomuusdiskurssia aktivoivat **normaalin** yläkategorian nimeämiset, kuten *normaali*, *perustyyppi* ja *normi*. Näiden opiskelijoiden ei koeta aiheuttavan haittaa (ks. aineistoesimerkki (28)), ja *normaalin* nimeäminen usein arvioitiin neutraaliksi.

Huomaamattomuusdiskurssia aktivoivat myös hiljaisiksi ja ujoiksi kuvaillut ryhmät. Näitä jäseniä nimettiin *hiljaisiksi* (*tyypeiksi*) ja *ujoiksi*, mutta toisaalta *lounereiksi* 'yksinäisiksi', *hissukoiksi* ja *eristäytyneiksi*. Huomaamattomuusdiskurssi siis aktivoitui sekä positiivisiksi ja neutraaleiksi mielletyistä nimeämisistä, mutta myös selvästi negatiivisista nimeämisistä. Hiljaisuus ymmärrettiin osaltaan myös luonteenpiirteeksi, jolle ei osattu antaa "hyvää tai pahaa" arviota.

4.4. Sukupuolidiskurssi

Aineistossa on myös sukupuolittuneita nimeämisistä, joissa sukupuoli liittyy olennaisesti ryhmän tai roolin ominaisuuksiin (ks. taulukko 3). Pälli (2003: 142) toteaa, että sukupuoli on kiinteä ja voimakkaita kannanottoja synnyttävä tarkoitealue. Hänen mukaansa sukupuolen spesifivoiva, voimakas kategorisointi on yleistä, mutta se voidaan tuoda kielenkäytössä myös niin sanottuna pakollisena lisäinformaationa.

Diskurssi aktivoituu nimeen liitetystä sukupuolen osoittavasta käsitteestä, kuten *pojat*, *bitches* tai *tytyt*. Myös esimerkiksi miehen etunimi *Jonne* aktivoi sukupuolidiskurssia ja merkitsee, että tarkoitettu ryhmä koostuu pääasiassa tai pelkästään pojista.

TAULUKKO 3. Selvästi sukupuolittuneet nimeämiset.

Tytöt	Pojat
<i>white girls</i>	<i>lätkäpoju</i>
<i>basic bitches</i>	<i>takapenkin pojat</i>
<i>iso tyttöporukka</i>	<i>kiltit pojat</i>
<i>söpö tyty</i>	<i>jonnet</i>
<i>pissis</i>	<i>mopo- ja pelijonnet</i>
<i>tytöt</i>	<i>mopopojat</i>
<i>mean girls</i>	

Sukupuoli osana nimeämistä saattaa tulla sosiaalisen median trendeistä ja ilmiöistä, kuten *jonne*, *white girlin* ja *basic bitches* -nimityksen tapauksessa. Yleisen tiedon mukaan tällaiset nimeämiset ovat tarkoitettu kuvaamaan tyypillistä valkoisista nuorta tyttöä, mutta niihin liittyy silti tietynlaisia, kärjistettyjä oletuksia, kuten tiettyjen brändien suosiminen ja puhetapa. *Tyty-* ja *poju-*tyyppiset määritteet ovat humoristisempia kuin tavallisemmat *tytöt* ja *pojat*, ja ne aktivoituvat merkityksiä sekä hellittely- että pilkkaamismielessä.

Tutkimusaineistossa opiskelijat liittivät selvästi *pissikset* ja *jonnet* yhteen – usein peräkkäin tai samaan vastausruutuun. Arviot ovat yleisesti negatiivisia, mistä voidaan tulkita, etteivät kyseiset nimeämiset ole välttämättä haluttuja nimeämisiä. Tyypillisiksi piirteiksi *pissikselle* ja *jonnelle* on merkitty muun muassa tupakanhaju, äänekkyyys, merkkivaatteet, lävistyksset ja tatuoinnit, läksyjen tekemättä jättäminen, energiajuomien kuluttaminen, ki-roilu, kuulokkeiden pitäminen ja shokkivärjätty hiukset. Ylimielisyys yhdisti sekä *jonnea* että *pissistä* (ks. esimerkki (29)).

(29) [Ylimieliset: jonnet, pissikset] *ärsyttäviä kun ne pätee aina / luulee olevansa muita parempia* (8A)

Kielitoimiston sanakirja (KS 2018 s.v. *pissis*) määrittelee *pissiksen* slangisanaksi korostetun itsetietoisesti ja provosoivasti pukeutuvista teini-ikäisistä tytöistä. *Jonne* taas määritellään arki- ja leikkimieliseksi ilmaisuksi nolosti käyttäytyvästä teinipojasta (KS 2018 s.v. *jonne*). Kyseessä on siis ilmeisesti kaksi sukupuolittunutta nimeämistä saman ryhmän

edustajista, joilla kuitenkin voi olla eri tehtäviä ja käytösmalleja. *Jonne*-nimi kuitenkin liitetään myös erinäisiin harrastuksiin, kuten tietokonepeleihin ja mopoihin. Tämä voi tarkoittaa, että *jonne* yksinään voi olla produktiivinen nimitys sanojan näkökulmasta lapsellisesti käyttäytyvästä nuoresta pojasta. Tärkeää on huomata, ettei *jonnea* kirjoiteta isolla alkukirjaimella erisnimen tapaan. Kyseessä on appellatiivistumisen ilmiö, jossa propri muuttuu appellatiiviksi ja saa uusia merkityksiä.

On mielenkiintoista, miten tyttöjen kohdalla sukupuolidiskurssin aktivoimat merkitykset koskevat vahvasti ulkoista muotoa tai tietynlaista käytösmallia. Tutkimusmateriaalissa yllä mainittuja nimeämisiä arvioitiin negatiivisiksi. Poikiin kohdistuvat merkitykset taas liittyvät pikemminkin harrastuksiin ja arvioinnit olivat enimmäkseen positiivisesta neutraaliin.

5. PÄÄTÄNTÖ

Olen tutkinut kouluympäristön ryhmien nimeämisestä aktivoituvia identiteetti- ja koululaisdiskursseja. Tutkimusaineistoni olen kerännyt erään oululaisen lukion ensimmäisen vuoden opiskelijoilta. Aineistonkeruumetodina olen hyödyntänyt kyselylomaketta, ja teoreettinen viitekehykseni rakentuu kriittisen diskurssianalyysin ympärille. Olen tarkastellut, millaisia ryhmiä opiskelijat nimeävät tutkin nimeämisten ulkoasua ja niistä aktivoituvia diskursseja. Tutkimuskohteen yläkäsitteeksi olen nimennyt identiteetti- ja koululaisdiskurssit.

Aineistoa tarkastellessani olen ottanut huomioon informanttien vastauksissa esiintyvät toistuvat nimeämiset ja synonyymit. Toistuvuus ja erimuotoiset nimeämiset saman ryhmän alla osoittavat, että ryhmä on monien tunnistama. Koska aineistoni koko on melko suppea, aktivoituvien diskurssien analysoinnissa olen huomionut sekä sanavalinnat perusteluissa että nimeämisen arvioimisen. Olen myös tarkastellut nimeämisen ulkoasuun liittyviä seikkoja, kun ne ovat mielestäni aktivoineet diskursseja.

Nimeämisiä olen luokitellut niiden rakentamien merkitysten pohjalta. Olen jakanut aineistossa esiintyneet nimeämiset seitsemään yläkategoriaan: normaalit, ulkopuoliset, harrastajat, työrauhaa häiritsevät, yleisesti pidetyt, kouluorientoituneet ja muut. Olen käyttänyt luokittelua apuna analyysissä, kun diskurssi aktivoituu erityisesti jonkin yläkategorian nimeämisissä.

Aineistossa mainituissa nimeämisistä olen jaotellut kolme diskurssia: **valtadiskurssi**, **tarvitsemisdiskurssi** ja **sukupuolidiskurssi**. Valtadiskurssin olen jakanut kahteen aladiskurssiin, vaikutusvaltadiskurssiin ja haukkumisdiskurssiin, sillä vallan merkitystä aktivoivat nimeämiset olivat niin monipuolisia. Myös tarvitsemisdiskurssin olen jakanut kahtia haitta ja hyöty -diskurssiin ja huomaamattomuusdiskurssiin, koska aineistossa ilmeni sekä positiiviseen että negatiiviseen tarvitsemiseen liittyviä nimeämisiä.

Valtadiskurssi liittyy vahvasti koululaisten väliseen hierarkiaan. Valtaa joko on tai sitä ei ole, ja sitä voidaan joko käyttää positiiviseen vaikuttamiseen tai sortamiseen. Vaikutusvaltadiskurssi aktivoitui erityisesti *suosituksi* nimetyn ryhmän kohdalla. Vaikutusvaltaa kuvailtiin esimerkiksi verbillä *ihailta*.

Toinen valtakurssin alaluokka on haukkumiskurssi, jolloin valtaa käytetään toisten sortamiseen. Haukkumiskurssia aktivoivat nimeämiset voivat olla jo ennalta pilkkaimiseen suunnattuja nimeä tai niille on syntynyt negatiivissävytteisiä konnotaatioita. Haukkumiskurssiin liittyy vahvasti nimeäjän oma positio ja arvomaailma. Olen siis analyysissä ottanut huomioon nimeäjän oman vaikutuksen nimetyn ryhmän negatiiviseen arviointiin.

Tarvitsemiskurssissa olen ottanut näkökulmaksi opiskelijoiden mieltämät tarpeet kouluympäristössä. Monissa vastauksissa opiskelijat perustelivat nimeämisen arviota ryhmän tarpeellisuudella tai vastaavasti tarpeettomuudella. Tästä syystä olen jaotellut tarvitsemiskurssista alaluokan haitta ja hyöty -kurssin. Vastauksissa tukeuduttiin perustelemaan nimeämisen positiivisuutta hyödyllisyydellä, kuten *luo hyvää ilmapiiriä* tai *ohjaa ryhmää*. Vastauksista tuli ilmi, että opiskelijat pitävät, esimerkiksi työrauhaa ja positiivista ilmapiiriä tärkeinä eli tarpeellisina. Vastaavasti tiettyjä nimeämisiä arvioitiin negatiivisiksi ja arviota perusteltiin yleisen työrauhan häiritsemisellä.

Tarvitsemiskurssin toisen alaluokan olen nimennyt huomaamattomuuskurssiksi. Tätä kurssia aktivoivat erityisesti nimeämisten yläkategoriat ulkopuoliset ja normaalit. Nämä nimeämiset kohdistuvat opiskelijaryhmiin, joista ei oikein ole mitään erityistä sanottavaa. Heidän ei myöskään koeta hyödyttävän eikä haittaavan yleistä työrauhaa tai ilmapiiriä. Nämä ryhmät saivat myös eniten neutraaleja arviointeja suhteessa nimeämismäärään.

Sukupuolidiskurssi aktivoitui aineistossa nimeämistä, jotka oli tarkoitettu erityisesti jommallekummalle binäärisistä sukupuolista. Joidenkin nimeämisten kirjoitusasussa esiintyi edussanana sukupuolta kuvaava substantiivi, tai nimeäminen oli semanttisesti tarkoitettu käytettäväksi pelkästään tytöistä tai pojista. Olen tutkinut sukupuolen semantiikkaa nimeämisen käytössä. Näiden lisäksi tarkastelin *jonne*-nimeämistä, joka on viime vuosina laajentanut repertuaariaan propriista appellatiiviin.

Aineistosta selviää, että kouluympäristössä syntyy selvästi jäsenten tunnistettavia ryhmiä. Ryhmille on annettu nimet, ja nimeäminen riippuu sekä yksilön omista arvoista että kokemuksista, mutta myös sosiaalisista stereotyyppioista. Ryhmän nimeäminen voi olla pitkäkestoista tai tilapäistä. Jotkin nimeämiset, kuten *suositettu*, ovat pitkäkestoisia

kirjoitusasussa, mutta tarkoitteet muuttuvat ympäristön mukaan. Toiset nimeämiset taas ovat lyhytkestoisempia ja ovat yleensä sidonnaisia vallitsevaan trendiin, kuten *jonne*.

Tässä tutkielmassa luon katsauksen vain pieneen osaan koulumaailmassa muodostettavista ryhmistä ja niiden nimeämistavoista. Koska tutkimusaineistoni on rajallinen, jättää se myös paljon mahdollisuuksia ulkopuolelleen. Jatkotutkimuksen kannalta mielenkiintoinen tutkimuskysymys voisi olla: Miten nimeämistavat kehittyvät kouluasteilla edessä? Tutkimusta voisi myös laajentaa alueittain. Vaihtelevatko nimeämiset ja nimeämistavat paikkakunnan koon perusteella?

Koen, että kouluympäristöllä voi myös olla vaikutusta nimeämistaktiikkaan ja ryhmien muodostumiseen. Nykyään peruskoulu ja lukio voivat perustaa erityispainotteisia luokkia, kuten liikunnan, kuvataiteen tai musiikin opetukseen pohjautuvat luokkajaot. On selvää, että suhtautuminen esimerkiksi urheilijoihin on erilainen urheilupainotteisessa koulussa kuin taidelukiossa. Myös ammatillisen koulutuksen piirissä erot voivat olla huomattavia. Lisätutkimuksen näkökulma voisi siis suuntautua opiskelijoiden lähtökohtien eroavaisuuksiin.

LÄHTEET

Tutkimusaineisto

Kaksiosainen kyselylomake oululaisen lukion äidinkielen kurssin opiskelijoille 4.10.2019. Informantteja 23 ja vastauksia yhteensä 45.

Kirjallisuus

ALASUUTARI, PERTTI 1999: *Laadullinen tutkimus*. Tampere: Vastapaino.

FAIRCLOUGH, NORMAN 1989: *Language and power*. London: Longman.

JOKINEN, ARJA – JUHILA, KIRSI 1999: Diskurssianalyttisen tutkimuksen kartta. – Arja Jokinen, Kirsi Juhila & Eero Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi liikkeessä* s. 54–97. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

KS = *Kielitoimiston sanakirja*. 2018. Helsinki. Kotimaisten kielten keskus. URN:NBN:fi:kotus-201433. Verkojulkaisu HTML. Päivitettävä julkaisu. Päivitetty 6.6.2018 (27.11.2019).

LAHTI, EMMI 2014: *Viherfemakot hyysäävät turvapaikkaturisteja ja pikkuhitlerit kitisevät*. Pro gradu -tutkielma. Helsingin yliopiston suomen kielen, suomalais-ugrilaisen ja pohjoismaisten kielten ja kirjallisuuksien laitos.

LUUKKA, MINNA-RIITTA 2000: Näkökulma luo kohteen. Diskurssintutkimuksen taustaoletukset. – Kari Sajavaara & Arja Piirainen-Marsh (toim.), *Kieli, diskurssi ja yhteisö. Soveltavan kielentutkimuksen teoriaa ja käytäntöä* s. 133–160. Jyväskylä: Soveltavan kielentutkimuksen keskus.

PIETIKÄINEN, SARI 2000: Kriittinen diskurssintutkimus. – Kari Sajavaara & Arja Piirainen-Marsh (toim.), *Kieli, diskurssi ja yhteisö. Soveltavan kielentutkimuksen teoriaa ja käytäntöä* s. 191–218. Jyväskylä: Soveltavan kielentutkimuksen keskus.

PÄLLI, PEKKA 2003: *Ihmisryhmä diskurssissa ja diskurssina*. Väitöskirja. Tampereen yliopisto, kieli- ja käännöstieteiden laitos.

SAARISTO, KIMMO – JOKINEN, KIMMO 2013: *Sosiologia*. Helsinki. Sanoma pro Oy.

SAVINIEMI, MAIJA 2015: *On noloa, jos ammattilaiset tekevät tökeröitä kielioppivirheitä. Toimitushenkilökunnan kielenhuoltotiedot, -käytännöt ja -diskurssit*. Väitöskirja. Oulun yliopisto, Oulun yliopiston tutkijakoulu; humanistinen tiedekunta.

- SUONINEN, EERO 1999: Vuorovaikutuksen mikromaiseman analysoiminen. – Arja Jokinen, Kirsi Juhila & Eero Suoninen (toim.), *Diskurssianalyysi liikkeessä* s. 101–125. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- UD = Urban Dictionary. <https://www.urbandictionary.com/> (27.11.2019)
- VEHKALAHTI, KIMMO 2008: *Kyselytutkimukset mittarit ja menetelmät*. Vammala: Vammalan Kirjapaino Oy.
- VILKKA, HANNA 2007: *Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet*. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

LIITE 2. Kyselylomake B.

Kyselylomake B

Olen antanut luvan käyttää vastauksiani tutkimuksessa.

1. Yhdistele piirteitä tai väittämiä keskenään. Mitkä ominaisuudet mielestäsi kuuluvat samalle roolille tai ryhmälle?
2. Muodosta ainakin **kuusi** ryhmää ja nimeä ne.
3. Arvioi, ovatko antamasi nimet positiivisia, neutraaleja vai negatiivisia.

PIIRTEET (esim. abc)	ROOLI TAI RYHMÄ	ARVIOINTI		
		positiivinen	neutraali	negatiivinen
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				

- a) saa hyviä arvosanoja
- b) haisee tupakalta
- c) lihaksikas
- d) hiljainen
- e) merkkivaatteet
- f) rikkaat vanhemmat
- g) aktiivinen tunnilla
- h) vastuullinen
- i) äänekäs
- j) lävistyksiä tai tatuointeja
- k) on saanut hymytyttö- tai hymypoikapalkinnon
- l) usein läksyt tekemättä
- m) opettaja usein unohtaa nimen
- n) juo paljon energiajuomia
- o) kulkee aina kavereiden perässä
- p) on intohimoinen jostain urheilulajista
- q) musikaalinen
- r) siisti käsiala
- s) aina kuulokkeet korvissa
- t) kiroilee paljon
- u) pelaa tietokonepelejä
- v) taitava piirtämään
- w) ei kulje trendien perässä
- x) shokkivärjätty hiukset
- y) lintsaa usein
- z) tekee itse omat vaatteensa
- å) pitää mielellään esitelmiä
- ä) poliittisesti valveutunut
- ö) kiinnostunut aasialaisesta kulttuurista

LIITE 3. Kaikki nimeämiset koottuna.

takapenkin tyy- pit	12
hiket	32
pelleilijät	6
urheilijat	38
nörtit	23
hiljaiset	19
pellet	14
hissukat	4
normaalit	4
basic bitches	4
suositut	10
rappiot	4
ujot	5
erilaiset	2
mopoilijat	4
tavalliset	1
taiteilijat	3
louner	1
tyypit	1
huligaanit	1
mopojonnet	6
tytöt	1
normit	2
meemeilijät	1
söpöt tytyt	1
flexaajat	1
nistit	2
äänekkäät	3
mean girls	1
lukutoukat	2
meemikoneet	1
herkuttelijat	1
perus oppilaat	5
pelijonnet	2
pissikset	4
jonnet	5
animetyypit	2
kannustajat	1
myöhästelijät	2
kouluun moti- voituneet	2
ne, joilla ei ole motivaatiota	2
ylimieliset	1
juoruilijat	1
tsempparit	2

merkkivaate- gäng	1
hauskuuttajat	2
pätee (pätijät)	1
kaikkien kaverit	1
johtajat	1
älypää	1
arvostelijat	1
työmyyrät	1
suunnittelijat	1
mukavat	2
datailijat	1
hauskat	2
iso tyttöporukka	2
LGBTQ+	1
tyylikkää	2
kiltit pojat	1
lätkäpojut	1
special snowfla- kes	1
rasisti	1
gamers	2
weeaboo	1
white girls	1
animehullut	1
kotona istujat	1
sosiaaliset	1
meemikerho	1
ope	1
päihneiden käyt- täjät	1
taidetyypit	1
rikkaiden lapset	1
weeb	2
rikkaat	1
kiusaajat	1
ulkopuoliset	1
käsistään taita- vat	1
emot	1
narkit	1
bisneshenkilöt	1
ekotyypit	1
urheiluhullut	1
kapinalliset	1
kiltit	1
lahjakkaat	1
eristäytyneet	1
pahikset	1

LIITE 4. A-lomakkeessa esiintyvät nimeämiset ja niiden arvioinnit

RYHMÄ	MÄÄRÄ	POSITIIVINEN	NEUTRAALI	NEGATIIVINEN
<i>tavalliset ihmiset</i>	2		2	
<i>täiteilijät</i>	1	1		
<i>suosittu</i>	6	3	2	1
<i>ujot</i>	3		3	
<i>louner</i>	1		1	
<i>takapenkin tyypit/pojat</i>	6		6	
<i>hiket</i>	15	6	4	5
<i>luokan pelleilijät/pelle</i>	11	5	3	4
<i>urheilijat</i>	17	12	5	1
<i>nörtit</i>	10		7	3
<i>hiljaiset tyypit</i>	12		12	
<i>hissukat</i>	2			2
<i>rappiot</i>	2			2
<i>mukavat</i>	1	1		
<i>datailijat</i>	1		1	
<i>johtaja</i>	1	1		
<i>hauskuuttaja</i>	2		2	
<i>älypää</i>	1	1		
<i>arvostelija</i>	1		1	
<i>työmyyrä</i>	1	1		
<i>suunnittelija</i>	1	1		
<i>äänekkäät</i>	3			3
<i>mean girls</i>	1			1
<i>perus oppilaat</i>	3	1	2	
<i>normaalit</i>	1	1		
<i>basic bitches</i>	2			2
<i>iso tyttöporukka</i>	1		1	1
<i>pelijonnet</i>	1		1	
<i>mopojonnet</i>	3	1	2	
<i>LGBTQ+</i>	1			1
<i>normaalit</i>	1		1	
<i>tyylikkäät</i>	1	1		
<i>pissikset</i>	2			2
<i>jonnet</i>	2			2
<i>animetyypit</i>	2			2
<i>kannustajat</i>	1	1		
<i>myöhästelijät</i>	2			2
<i>kouluun motivoituneet</i>	1	1		
<i>ne, joilla ei ole moti-</i>	1			1
<i>vaatiota</i>				
<i>ylimieliset</i>	1			1
<i>päihteiden käyttäjät</i>	1			1
<i>juoruilijat</i>	1			1
<i>tsempparit</i>	1	1		
<i>merkkivaategäng</i>	1	1	1	
<i>tyypit</i>	1		1	
<i>huligaanit</i>	1			1
<i>tytöt</i>	1		1	
<i>meemeilijä</i>	1	1		
<i>söpö tyttö</i>	1	1		
<i>flexaaja</i>	1	1		
<i>nisti</i>	1	1		
<i>hauskat</i>	1	1		
<i>mopoilijat</i>	2		2	
<i>erilaiset</i>	1		1	
<i>pätee (pätiä)</i>	1		1	1
<i>kaikkien kaverit</i>	1	1		
<i>lukutoukat</i>	1		1	
<i>meemikone</i>	1	1		
<i>herkuttelijat</i>	1		1	

LIITE 5. B-lomakkeessa esiintyvät nimeämiset ja niiden arvioinnit.

RYHMÄ	MÄÄRÄ	POSITIIVINEN	NEUTRAALI	NEGATIIVINEN
<i>nisti</i>	1		1	
<i>kiltti poika</i>	1	1		
<i>lätkäpoju</i>	1	1		
<i>hikke</i>	18	4	7	6
<i>special snowflake</i>	1			1
<i>rasisti</i>	1	1		
<i>gamer</i>	2	1	1	
<i>weeaboo</i>	1	1	1	
<i>white girl</i>	1		1	
<i>nörtti</i>	15	1	10	4
<i>weeb</i>	2		2	
<i>urheiluhullu</i>	1		1	
<i>pelle</i>	7	4	1	3
<i>jonne</i>	1	1		
<i>urheilijat</i>	19	14	3	3
<i>narkit</i>	1			1
<i>bisneshenkilöt</i>	1	1		
<i>ekotyypit</i>	1		1	
<i>suositut</i>	5	5	1	1
<i>hiljaiset</i>	7	1	6	
<i>mukavat</i>	1	1		
<i>meemikerho</i>	1	1		
<i>ope</i>	1	1		
<i>mopojonne</i>	2	1	1	
<i>emo</i>	1			1
<i>tyylikkää</i>	1	1		
<i>normaalit</i>	2	1	1	
<i>normit</i>	1		1	
<i>hissukat</i>	2	1		1
<i>rappiot</i>	2			2
<i>takapenkinpojat</i>	2		2	
<i>takapenkki</i>	4		4	
<i>pelleilijät</i>	2		1	1
<i>ujot</i>	2		2	
<i>mopoilijat</i>	2		2	
<i>erilaiset</i>	1		1	
<i>hauskat</i>	1	1		
<i>pelijonnet</i>	1		1	
<i>basic bitches</i>	2			2
<i>animehullut</i>	1		1	
<i>taiteilijat</i>	2	2		
<i>iso tyttöporukka</i>	1		1	1
<i>perusoppilaat</i>	1	1		
<i>rikas</i>	1		1	
<i>kiusaaja</i>	1			1
<i>ulkopuolinen</i>	1		1	
<i>taitava käsistään</i>	1		1	
<i>kapinalliset</i>	1			1
<i>kiltit</i>	1	1		
<i>lahjakkaat</i>	1	1		
<i>eristäytyneet</i>	1			1
<i>lukutoukka</i>	1		1	
<i>kotona istujat</i>	1		1	
<i>mopopojat</i>	1		1	1
<i>sosiaaliset</i>	1	1		
<i>pissikset</i>	2			2
<i>jonnet</i>	2			2
<i>pahikset</i>	1			1
<i>motivoituneet</i>	1	1		
<i>päihteiden käyttäjät</i>	1			1
<i>motivaatio hukassa</i>	1			1
<i>tsempparit</i>	1	1		
<i>perustyyppit</i>	1		1	
<i>taidetyypit</i>	1	1		
<i>rikkaiden lapset</i>	1		1	